

in die zin wordt geïnterpreteerd dat zowel de bedrijfsvoorheffing, als de btw-schulden geen boedelschulden kunnen uitmaken in een navolgend faillissement, zal er geen schending zijn van het gelijkheidsbeginsel. Een grondwetsconforme interpretatie van artikel 37 WCO veronderstelt aldus dat schulden voor uitstaande bedrijfsvoorheffing op grond van artikel 37 WCO niet beschouwd worden als boedelschulden in een navolgend faillissement. Deze laatste interpretatie sluit ook aan bij desbetreffende parlementaire voorbereidingen en casatierechtspraak (Cass. 27 maart 2015, *Arr.Cass.* 2015, nr. 3).

Het nieuwe Boek XX van het Wetboek economisch recht slaat een nieuwe weg in door uitdrukkelijk te bepalen dat *“Fiscale of sociaalrechtelijke heffingen, bijdragen of schulden in hoofdsom voor de toepassing van dit artikel worden beschouwd als beantwoordend aan prestaties uitgevoerd door een medecontractant. De accessoria van fiscale of sociaalrechtelijke heffingen, bijdragen of schulden ontstaan tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie worden niet beschouwd als boedelschulden in een navolgende vereffening of faillissement.”* (art. XX.58 WER). Hiermede wordt de theoretische discussie van de voorbije jaren irrelevant.

Parijs (8ste k.) 23 mei 2017

TRANSNATIONALE INSOLVENTIE

Europese insolventie – Secundaire procedure

INSOLVABILITÉ TRANSNATIONALE

Insolvabilité européenne – Procédure secondaire

1. Het hof van beroep te Parijs diende te oordelen over de opening van een secundaire insolventieprocedure in Frankrijk, nadat een hoofdinsolventieprocedure in België had plaatsgevonden. Het verzoek tot opening van de secundaire *“liquidation judiciaire”* werd ingeleid door de Franse fiscus wegens onbetaalde fiscale schulden voortvloeiend uit activiteiten verricht in Frankrijk.

2. Voor een goed begrip van deze zaak, worden de feiten kort samengevat. Op 1 februari 2013 opende de rechtbank van koophandel van Charleroi in hoofde van NV Deken Europe een gerechtelijke reorganisatie. Op 20 juni 2013 homologeerde dezelfde rechtbank het reorganisatieplan en werd de procedure gesloten. Het reorganisatieplan voorzag onder andere in de overdracht van de handelsactiviteiten. Deze overdracht vond plaats voor de opening van een secundaire procedure in Frankrijk en betrof de volledige handelsactiviteit van NV Deken Europe, met uitzondering van de rekening-courant van een voormalig bestuurder, ten voordele van NV SEICCF. De opbrengst van deze overdracht zou worden gebruikt om de schuldeisers terug te betalen overeenkomstig de bepalingen van het reorganisatieplan. Uit een rapport van de rechtbank van koophandel te Parijs blijkt dat deze overdracht correct heeft plaatsgevonden en dat

de gelden zijn verdeeld in overeenstemming met het reorganisatieplan. Uit dit rapport blijkt ook dat door deze overdracht er zich geen vestiging meer bevindt in Frankrijk.

Op 8 december 2014, met andere woorden tijdens de vijfjarige periode waarin NV Deken Europe het reorganisatieplan diende uit te voeren, werd in België beslist tot gerechtelijke vereffening van NV Deken Europe. De vereffening verandert echter niets aan de sluiting van de gerechtelijke reorganisatie in België. De gerechtelijke ontbinding beoogt enkel te verifiëren of de betalingen voorzien in het plan correct zijn verlopen, bepaalde uitstaande vorderingen in ontvangst te nemen en maatregelen te treffen voor schuldeisers met vorderingen ontstaan na het openen van de procedure tot gerechtelijke reorganisatie.

Op 27 mei 2016 wenst de Franse fiscus een secundaire insolventieprocedure te openen in Frankrijk om de Franse vestiging van NV Deken Europe te liquideren. De opening van deze procedure werd toegestaan door de rechtbank van koophandel te Parijs op 25 november 2016.

3. De vraag voor het hof van beroep betreft de mogelijkheid om een secundaire procedure te openen 3 jaar nadat de gerechtelijke reorganisatie in België reeds is afgesloten.

Onder de Europese insolventieverordening (Verord. nr. 1346/2000, 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures, *Pb.L.* 30 juni 2000, afl. 160, 1 ondertussen vervangen door Verord. nr. 2015/848, 20 mei 2015 betreffende insolventieprocedures, *Pb.L.* 5 juni 2016, afl. 141, 19) is een secundaire insolventieprocedure mogelijk indien er sprake is van:

- een vestiging in een andere EU-lidstaat dan deze waar de hoofdinsolventieprocedure werd geopend (art. 3, 2. insolventieVo);
- een hoofdinsolventieprocedure (art. 3, 3. insolventieVo).

Gelet op bovenstaande feiten wijst het hof van beroep te Parijs het verzoek tot opening van een secundaire procedure in Frankrijk af. Het hof beroept zich hiervoor op volgende argumenten:

- er is niet langer sprake van een vestiging in Frankrijk, waarvoor een secundaire insolventieprocedure kan worden geopend. Door de overdracht van handelsactiviteiten zijn er geen activa, noch enige activiteiten in Frankrijk en alle schuldvorderingen, inclusief deze van Franse schuldeisers, zijn opgenomen in het reorganisatieplan van de hoofdinsolventieprocedure in België;
- de procedure van gerechtelijke reorganisatie in België is reeds afgesloten en het reorganisatieplan wordt uitgevoerd op 5 jaar. De gerechtelijke veref-

fening geopend na de gerechtelijke reorganisatie doet geen afbreuk aan de beëindiging van de hoofd-insolventieprocedure in België.

7. ASSURANCES / VERZEKERINGEN

Béatrice Toussaint⁴ & Jean-Marc Binon⁵

Wetgeving/Législation

Loi du 9 avril 2017 modifiant la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances et visant à garantir le libre choix d'un avocat ou de toute autre personne ayant les qualifications requises par la loi applicable à la procédure pour défendre ses intérêts dans toute phase judiciaire, dans le cadre d'un contrat d'assurance de la protection juridique⁶

ASSURANCES

Assurance terrestre – Assurance de dommages – Assurance protection juridique

VERZEKERINGEN

Landverzekering – Schadeverzekering – Rechtsbijstandverzekering

L'assuré a la liberté de choisir un avocat ou toute autre personne ayant les qualifications requises par la loi applicable à la procédure pour défendre, représenter et servir ses intérêts lorsqu'il faut recourir à une procédure judiciaire ou administrative. A compter du 5 mai 2017, l'assuré peut également choisir une personne ayant les qualifications requises et désignée à cette fin, dans le cas d'un arbitrage, d'une médiation ou d'un autre mode non judiciaire reconnu de règlement des conflits (modification de l'art. 156 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances – voy. J.-L. FLAGOTHIÉ, « La loi du 9 avril 2017 modifiant l'article 156, 1° de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances: une occasion manquée ... », *Forum de l'assurance* 2017, p. 146 à 148).

B. T.

Loi du 18 avril 2017 portant dispositions diverses en matière d'économie⁷

ASSURANCES

Assurance terrestre – Assurance de personnes – Assurance vie – Assurance vie liée à un fonds d'investissement – Intermédiation en assurance – Règlement « PRIIPs »

⁴ Avocat à Bruxelles.

⁵ Maître de conférence invité à l'UCL, référendaire à la C.J.U.E.

⁶ *M.B.*, 25 avril 2017.

⁷ *M.B.*, 24 avril 2017.

VERZEKERINGEN

Landverzekering – Persoonsverzekering – Levensverzekering – Verzekeringen “leven” verbonden met beleggingsfondsen – Verzekeringsdistributie – Verordening PRIIPs

La loi du 18 avril 2017 portant dispositions diverses en matière d'économie a modifié la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances sous plusieurs angles.

Comme soulevé précédemment par le Conseil d'Etat, la compétence relative aux limites d'investissement pour les assurances du groupe d'activités vie liées à un fonds d'investissement appartient aux Etats membres d'origine des entreprises d'assurances. En raison de l'entrée en vigueur de la directive Solvabilité II et pour éviter de créer des distorsions de concurrence entre les entreprises belges et les entreprises d'autres Etats membres, le législateur a dès lors décidé de supprimer le régime dans son entièreté (abrogation de l'art. 20 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances – entrée en vigueur 4 mai 2017).

A présent, les intermédiaires d'assurances et de réassurances peuvent être inscrits au registre des intermédiaires d'assurances et de réassurances même s'ils ont été déclarés en faillite, à condition toutefois que cette faillite ait eu lieu au moins 10 ans auparavant (modification des art. 268 et 269 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances – entrée en vigueur 4 mai 2017).

Il est également prévu que la FSMA peut radier l'inscription des intermédiaires d'assurances et de réassurances qui n'ont pas entamé leurs activités correspondant à l'inscription obtenue dans les 6 mois de l'inscription, qui y renoncent ou qui ont cessé d'exercer leurs activités (nouvel art. 292*bis* de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances – entrée en vigueur 4 mai 2017).

La loi du 18 avril 2017 a également transposé en droit belge une partie du règlement PRIIPs en modifiant la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers.

Ces nouvelles mesures (applicables à partir du 1er janvier 2018) précisent l'obligation de notification préalable du document d'informations clés à la FSMA et les pouvoirs de celle-ci en cas d'infraction aux dispositions légales et réglementaires (interdiction ou injonction de suspension de la commercialisation, sanctions et amendes administratives, ...)

B. T.

Loi du 31 mai 2017 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile décennale des entrepreneurs, architectes et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant